

С. 22. Попъ Дивакъ казва слово-то: Пазете се отъ лъжавици-тъ пророци, които нѣдѣтъ при васъ като агънца, а отъ вѣтрѣкъ сѣ възаци челоуѣкоуидци.

Ч. 23. Нѣкои си критикѣватъ тѣй попъ Дивитаково слово, протестиратъ и ищѣтъ удовленіе отъ словосказника.

П. 24. Чѣдо голѣмо станжло! Единъ вѣнопродавецъ като продаде найдобре-то си вѣно, зеаъ да вади кала да го вари и налуѣриаъ въ него двѣ-три жевчета!!

С. 25. Нѣкойси пѣе: „сзньма кѣрши, сзнь ма лопи, сзнь ми не доухаа“ — а пакъ другъ: „сзне ты мой сзне, що ма изнеѣри та ма тежко прѣспа.“

П. 26. Единъ калѣгеръ милаъ маджаркы-тъ си съ сапѣнь да не пласена-сватъ, протрѣкаъ ги на сазнице да сжѣ-натъ, обикааа ги и имъ чете аклоис.

П. 27. Радѣиса парнице,
Бессианаа парнице!

Б. 28. Негово преподовіе дава три форанни помошъ за да са въздигне въ отчество-то мѣ учияице.

С. 29. Нѣколко мѣнастыри са под-новаватъ парн безъ хесапъ са харчатъ